

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

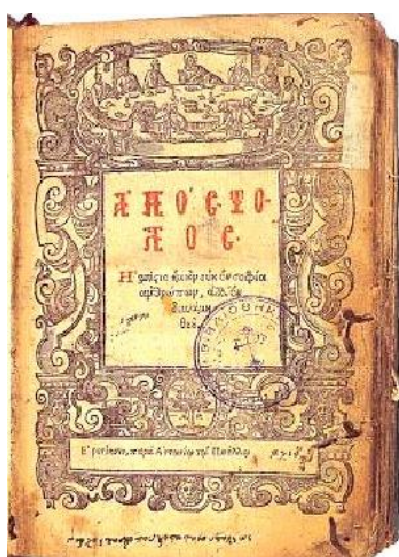
«Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ»

*Παγκρατίου ιερομάρτυρος επισκόπου Ταυρο-
μενίας, Διονυσίου του ρήτορος και Μιτροφά-
νους οσίων των εν Άθω, Μιχαήλ νεομάρτυ-
ρος του Αθηναίου.*

έτος 16^ο Τεύχος 708

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Ρωμ.10, 1-10) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

« Η ευδοκία της εμής καρδιάς και η δέησις η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ έστιν εις σωτηρίαν» (Ρωμ.10,1)

Υπάρχει μια λέξη, που μπορεί με αυτή να μετρήσεις την αγάπη. Είναι η λέξη **ευδοκία**, θεϊκή διάσταση της αγάπης. Αν στον αρχαίο κόσμο υπήρχε το μίσος, στον παλιό νόμο υπήρχε η απλή, η φυσική αγάπη. Μια τέτοια αγάπη συναντά κανείς στις καρδιές των αγίων, όπως ήταν ο Απόστολος Παύλος. Όλη η προς Ρωμαίους επιστολή είναι έκχυση της αγάπης του Θεού για τη **δικαιοσύνη**, δηλαδή, για τη **δικαίωση**, τη σωτηρία του ανθρώπου. Τέσσερις φορές ακούσαμε σήμερα τον όρο **δικαιοσύνη**. Τι σημαίνει στο λόγο του Παύλου; Δεν έχει σχέση με τη συνήθη έννοια του όρου στην καθημερινή μας γλώσσα. Εδώ σημαίνει δικαίωση και είναι συνώνυμη με τον όρο **υιοθεσία**. Και οι δυο όροι σημαίνουν τη ζωοποίηση του πιστού από το Άγιο Πνεύμα.

Όλοι οι άνθρωποι ήταν ανάξιοι της σωτηρίας. Κι εκείνοι που είχαν άγνοια του αληθινού Θεού και λάτρευαν τα είδωλα κι εκείνοι που

αποτελούσαν το λαό του Ισραήλ και νόμιζαν, πως με τις απλές τους θρησκευτικές πράξεις θα εξασφάλιζαν τη σωτηρία. Όλοι όμως βρίσκονται μέσα στην **ευδοκία** του Θεού. Για όλους σχεδιάζει κι εκτελεί το έργο της σωτηρίας ο Θεός. Για όλους έρχεται ο Υιός του Θεού στον κόσμο. Για όλους προσφέρει τον εαυτό Του, όλους τους καλεί στη σωτηρία. Ο πιστός κήρυκας του Θεού Παύλος κηρύττει και στους μεν και στους δε. Πιο δύσκολο βέβαια το κήρυγμα του προς τους Ιουδαίους. Οι εθνικοί δέχονται ευκολότερα το κήρυγμα της σωτηρίας του Παύλου, που ήθελε να ζωγραφίσει στις καρδιές τους: «**Ιησούν Χριστόν και τούτον εσταυρωμένον**» (Α΄ Κοορινθ.3,2). Οι Ιουδαίοι αντιδρούσαν, αφού επί τόσους αιώνες οι τύποι της Παλαιάς Διαθήκης είχαν καταστεί γι' αυτούς παράδοση και θρησκευτική ανάγκη.

Η δυσκολία αυτή των Ιουδαίων συνίστατο στο γεγονός, ότι οι εξ Εβραίων χριστιανοί δεν μπορούσαν να αποβάλλουν την τυπολατρική τους εξάρτηση από το νόμο και να αντιληφθούν ότι ο Χριστός είναι πάνω από το νόμο, γιατί είναι Εκείνος που ορίζει το νόμο. Δε μπορούσαν, ακόμη, να αντιληφθούν ότι ο φορέας της σωτηρίας είναι ο Χριστός μέσα στην Εκκλησία. Η αγάπη όμως του Παύλου δε λησμονεί και τους συμπατριώτες του Ιουδαίους και ονομάζει την αγάπη του και σε αυτούς **ευδοκία** : «**Αδελφοί , η μεν ευδοκία της εμής καρδιάς και η δέησις προς τον Θεόν υπέρ Ισραήλ έστιν εις σωτηρίαν**» (Ρωμ.10,1). Όποιος αγαπά, θέλει το καλύτερο για το πρόσωπο που αγαπά, και το καλύτερο για τον Παύλο είναι το μέσο σωτηρίας, το γνωρίζει, είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Η αγάπη του Παύλου για τη σωτηρία των Ιουδαίων μεταφράζεται σταδιακά, ως εξής: Άρση κάθε υπόνοιας, ότι υποτιμά ή περιφρονεί τους Ιουδαίους, επειδή στο μεταξύ είχε αγαπηθεί από πολλούς εθνικούς. Πόθος διακαής για τη σωτηρία τους. Αν άνοιγε κανείς την καρδιά του Παύλου, μια επιθυμία θα εύρισκες μέσα. Όλοι οι άνθρωποι να γνωρίσουν και να πιστέψουν στον Ιησού Χριστό. Η επιθυμία του αυτή ήταν και πόνος και πόθος και πάθος. Πονούσε σαν έβλεπε ανθρώπους, που δε γνώριζαν το Χριστό. Πονούσε και ποθούσε τη σωτηρία των Ιουδαίων. Όλη αυτή η συνοχή της καρδιάς του Παύλου ονομάζεται: «**ευδοκία της καρδιάς**» (Ρωμ. 10,1). Δέηση εκτενής ο πόθος , η θερμή αγάπη, συνοδεύεται από δέηση, από προσευχή προς τον Κύριο.

Πολλές φορές , ενώ πιστεύουμε στη μοναδική σωτηρία δια του Χριστού, αποκλείουμε ορισμένες κατηγορίες κόσμου και ορισμένους λαούς από

αυτή. Για τον Παύλο οι Ιουδαίοι είχαν καταστεί οι χειρότεροι εχθροί. Όπου πήγαινε τον έβριζαν, τον έδιωχναν, τον λιθοβολούσαν και τον κακοποιούσαν. Παρ'όλα αυτά δεν τους είχε βγάλει από τον κύκλο της **ευδοκίας**, από την καρδιά του. Επιθυμεί ο Παύλος τη σωτηρία για τους Ιουδαίους για πολλούς λόγους, ήταν κρίμα να πάει χαμένος ο θρησκευτικός **ζήλος** τους: «**Μαρτυρώ γαρ αυτοίς, ότι ζήλον Θεού έχουσιν, αλλ'ου κατ'επίγνωσιν**» (Ρωμ.10,2). Πρόκειται για θρησκευτικό ζήλο, που ισοδυναμεί με την παθολογική ζήλεια. Υπάρχει κοσμικός ζήλος και αισχρός, που ισοδυναμεί με σφοδρή επιθυμία για γλυκές ηδονές. Υπάρχει και θρησκευτικός ζήλος που ισοδυναμεί με φανατισμό. Ας θυμηθούμε εδώ, αγαπητοί μου, το θρησκευτικό φανατισμό πολλών τάξεων του Ισλάμ και τα οικτρά αποτελέσματά του (Ταλιπάν, Ισλαμικό κράτος κλπ)

Ο Παύλος ήξερε από τέτοιο ζήλο, αφού κι αυτός βρισκόταν παθιασμένος απ'αυτόν. Αυτός ο ζήλος του τον είχε σπρώξει σε εγκλήματα κατά των χριστιανών. Η αρχή όμως αυτού του ζήλου ήταν καθαρή. Δεν είχε ιδιοτέλεια. Είχε παραδοθεί άνευ όρων στο θρησκευτικό ζήλο, σαν αγνός Ισραηλίτης. Είχε ένα ελαφρυντικό, την άγνοια. Εξομολογούμενος κατά κάποιο τρόπο στην προς Φιλιππησίους επιστολή γράφει: «**Κατά ζήλον διώκων την Εκκλησίαν, κατά δικαιοσύνην την εν τω νόμω γενόμενος άμεμπτος**» (Φιλιπ.3,6). Δε δικαιολογεί τις ενέργειες αυτού το ζήλου, ούτε τα αποτελέσματά τους, όπως δικαιολογούσε και τις δικές του πράξεις πάνω στο θρησκευτικό φανατισμό. Ο ζήλος είναι κάποτε καλή υποδομή για οικοδόμηση της σωτηρίας, δεν αρκεί όμως ο θρησκευτικός ζήλος. Πρέπει αυτός ο ζήλος να είναι « **κατ'επίγνωσιν**» (Ρωμ.10,2), να ξέρουν καλά οι θρησκευόμενοι την αλήθεια που υποστηρίζουν. Να έχουν αίσθηση και συνείδηση, ότι είναι όργανο του Θεού.

Όλοι οι άνθρωποι καλούνται στη σωτηρία, αλλά δεν κατασκευάζουν μόνοι τους τη σωτηρία. Η σωτηρία αφορά τον άνθρωπο, αλλά ξεκινά από το Θεό. Επομένως αποκλείεται ο δρόμος της αυτοσωτηρίας. Εδώ, αδελφοί μου, έγκειται η λανθασμένη αντίληψη περί θρησκευτικής ζωής. Νομίζουν πολλοί, ότι με τις πολλές θρησκευτικές πράξεις, μέσα κι έξω από την Εκκλησία, που τελούν, θα κερδίσουν κατά λόγο δικαιοσύνης τη δικαίωση, δηλαδή τη σωτηρία. Τα καλά έργα, είτε είναι έργα λατρείας, είτε είναι έργα φιλανθρωπίας, είναι δικές μας οφειλές για τη σωτηρία, που κατά χάρη μας δίνει ο Θεός. Όλα

αυτά δεν εξαγοράζουν τη σωτηρία. Ο Παύλος μιλάει για «ιδίαν δικαιοσύνην» (Ρωμ.10,3).

Το επαναλαμβάνω δεν υπάρχει ιδιωτικός τρόπος σωτηρίας. Ένας είναι ο τρόπος της σωτηρίας: Η κοινωνία του Χριστού. Αυτό που δεν καταφέρνει κανείς με το νόμο, το κατορθώνει με την πίστη. Όχι με την οποιαδήποτε θρησκευτική πίστη, αλλά με την πίστη στο πρόσωπο του Χριστού. Η ομολογία πίστης στο πρόσωπο του Χριστού είναι όχι απλά ένα γεγονός, αλλά προϋπόθεση σωτηρίας. Ο Παύλος στο σημερινό ανάγνωσμα το τονίζει emphaticά: **«ότι εάν ομολογήσεις εν τω ονόματί σου Κύριον Ιησούν και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός αυτόν ήγειρε εκ νεκρών, σωθήσῃ»** (Ρωμ.10,9). Η χάρη για όλους τους ανθρώπους είναι δεδομένη. Να το μεγαλείο της αγάπης της προσφοράς του Χριστού. Ένας αθώος θυσιάζεται κι όλοι οι ένοχοι αθώνονται! Μπορεί ο άνθρωπος με τη βοήθεια της επιστήμης να φθάσει στα κοντινότερα αστέρια. Δε μπορεί όμως να καλύψει όλη την απόσταση του ουρανού. Αυτό που δε μπορεί ο άνθρωπος το έκανε ο Θεός, λέγει ο Παύλος: **«Η τις καταβήσεται εις την άβυσσον; Τούτ'έστι Χριστόν εκ νεκρών αναγαγείν»** (Ρωμ.10,7). Πρέπει να κατεβεί ο Χριστός! Ποιος θα Τον κατεβάσει; Ας μην αγωνιούμε, κατεβαίνει μόνος Του. Πέθανε ο Χριστός πάνω στο Σταυρό! Ποιος τώρα θα Τον ανεβάσει από τον Άδη; Μην αγωνιούμε θα ανεβεί μόνος Του «τουτ'έστι Χριστόν εκ νεκρών αναγαγείν».

Με την πίστη, λοιπόν, στο Χριστό πετυχαίνουμε να γίνουμε, μαζί με το Χριστό, ουρανομήκεις. Να γιατί η πίστη στο Χριστό είναι όχι απλά υψηλή και υπερβατή, αλλά ουρανομήκης. Η αγάπη του Θεού έφερε τον Υιό του Θεού κοντά μας. Το έκανε Εμμανουήλ (ο Θεός μεθ'ημών). Η δική μας πίστη φέρνει κοντά μας αυτό που ήταν άλλοτε απρόσιτο, όνειρο απατηλό. Κι αυτό είναι η σωτηρία. Το δύσκολο έκανε ο Χριστός. Ήρθε κοντά μας, μάς προσέλαβε, αρκεί να Του ανοίξουμε τρεις πόρτες: Την πόρτα της διανοίας μας, να φωτισθεί από το φως του Ευαγγελίου Του. Την πόρτα της καρδιάς μας, δηλαδή την πόρτα της πίστης και να παραδοθούμε άνευ όρων στο Θεό. Την πόρτα του σώματός μας, δηλαδή την πόρτα της ομολογίας. Δεν ντρεπόμαστε να ομολογήσουμε Ιησού Χριστό εσταυρωμένο. Οι προϋποθέσεις της σωτηρίας μας, αδελφοί μου, όπως η Εκκλησία μάς διδάσκει, είναι η καρδιακή πίστη στο Χριστό και η παραδοχή της εκ νεκρών Ανάστασής Του. Αυτά είναι αρκετά να ελκύσουν πάνω μας το έλεος του Θεού και να ανοίξουν την πύλη της σωτηρίας. **ΑΜΗΝ.**